

Arrest

nr. 246 130 van 15 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugene Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Nangarhar, district Rodat, in het dorp Baro (Sangar). U bent Pashtoen van etnische origine en een soennitische moslim. U bent gehuwd en heeft twee minderjarige kinderen. Uw gezin verblijft bij uw vader in het dorp Baro. U verklaart dat u met de hulp van een vriend van uw vader, die werkt voor de NGO Mercy Corps in Jalalabad, een job als kok kreeg in de betreffende NGO. U begon er te werken op 1 januari 2019 en kreeg een contract voor één jaar. Om niet elke dag op en neer te gaan, huurde u een kamer vlakbij uw

werk. Op donderdagnamiddag ging u naar uw dorp en op zaterdagochtend keerde u terug naar uw werk. U deed uw werk graag. Na enkele maanden hoorde u op het werk dat één van de vorige koks onthoofd werd door de Taliban en dat ze zijn hoofd naar het werk hadden gestuurd. Hoewel u bang was, bleef u verder aan het werk. Op zondag 9 juni 2019 kreeg u een telefoontje van Taliban. De spreker gaf u te kennen dat de Taliban alles over u wisten, uw naam, uw vadersnaam, uw woonplaats en dat u als kok werkte voor Mercy Corps. Ze stelden dat u een ongelovige was, omdat u voor de ongelovige buitenlanders werkte. Ze eisten uw medewerking en wilden dat u gif in het eten zou doen van de collega's van de NGO. U kreeg vijf dagen de tijd om na te denken, maar bij weigering zouden ze u doden. Na dit gesprek gooide u onmiddellijk uw SIM –kaart weg en met een ander SIM belde u naar uw vader. U vertelde hem wat er was gebeurd en zei hem dat u de komende donderdag niet naar huis zou komen. Op vrijdag kwam uw vader naar u. De avond voordien hadden de Taliban zich via de muur toegang verschaft naar jullie woning. Ze doorzochten alle kamers op zoek naar u. Ze zeiden tegen uw vader dat de rechtbank had besloten tot onmiddellijke doodstraf omdat u geweigerd had om met hen mee te werken en u een ongelovige (kafer) bent. Uw vader en u kwamen tot de conclusie dat u niet meer veilig was en dat het verlaten van Afghanistan de enige optie was. Uw vader regelde een smokkelaar en op 16 juni 2019 verliet u Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran en Turkije en verder via Griekenland en de Balkan verder naar Italië en België waar u op 17 december 2019 een vraag om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer vreest u te worden gedood door de Taliban.

Ter ondersteuning van uw vraag om internationale bescherming legt u kopieën neer van uw taskara en de taskara van uw vader, alsook een jaarcontract van Mercy Corps dd. 01/01/2019, een evaluatie van uw werk en een badge.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een risico op vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in bovenstaande Conventie, zijnde een gegronde persoonlijke vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U stelt een vrees te hebben vanwege de Taliban omwille van uw beroepsactiviteit als kok bij de NGO Mercy Corps, een door buitenlanders gefinancierde NGO. Om dit te staven legt u kopieën neer van uw arbeidscontract, een tussentijdse evaluatie en een badge. De originele stukken liggen volgens uw verklaring op het werk (CG p.9). Het is bevreemdend dat uw badge op het werk zou liggen, aangezien u deze toch nodig had om toegang te krijgen. U verbleef niet op uw werkplaats, maar huurde een kamer in de buurt. U zou dus normaal gezien in het bezit van uw originele badge moeten zijn, tenzij u deze zou hebben afgegeven, wat niet overeenstemt met uw verklaring dat u zonder meer, zonder iemand te verwittigen, uw werk en het land verlaten heeft (CG p.11).

Verder dient ook te worden opgemerkt dat uw verklaring aangaande uw profiel, namelijk een kok voor Mercy Corps, onvoldoende overtuigt. Immers, uit gelijkaardige vacatures voor deze functie bij de genoemde organisatie i.c. voor de provincie Balk en Kabul, blijkt dat er naast een voldoende kennis van het Dari, alsook schrijf-en leesvaardigheden, een ervaring van twee tot drie jaar in de NGO –wereld wordt verwacht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Hierbij dient te worden vastgesteld dat u aan dit laatste criterium al zeker niet beantwoordt. Immers, u gevraagd naar uw werkervaring vóór u aan de job als kok begon, verklaart u dat uw vader een chauffeur is en u als conducteur met hem meewerkte (CGp.9). U had geen eerdere ervaring binnen een NGO, noch had u eerdere werkervaring als kok; het koken had u thuis van uw vader geleerd (CG p.9). Aangezien u diende te koken voor een team van 25 medewerkers, is het opvallend dat u zonder enige professionele

ervaring in deze als kok zou zijn aangenomen. In de als voorbeeld genomen vacatures voor een kok bij Mercy Corps, staat bovendien dat u drie referenties diende aan te geven en dat er per mail diende te worden gesolliciteerd naar het hoofdbureau te Kabul. U geeft geen blijk dat u een dergelijke procedure heeft gedaan, noch stemt uw profiel voldoende overeen.

U gevraagd hoe u aan deze job bent geraakt, verklaart u dat dit gebeurde met de hulp van een vriend van je vader die in de administratie werkt van het bureau in Jalalabad. Zijn precieze functie kent u niet. Het is algemeen geweten dat cliëntisme in Afghanistan een grote rol speelt bij het verkrijgen van een job. Echter, dat iemand die voor de administratie werkt, zoals de vriend van uw vader (CG p.7), een dergelijke invloed zou kunnen aanwenden binnen een grote NGO zoals Mercy Corps, is onvoldoende overtuigend. De vacatures verschijnen online op websites die de vacatures van verscheidene NGO's publiceren waarbij men kan verwachten dat er zich meerdere kandidaten presenteren, gezien de nood aan jobs in Afghanistan. Dat u, zonder enige ervaring, de job van kok heeft gekregen is weinig aannemelijk.

Opvallend is ook dat er in het contract vermeld staat dat u nachtshiften diende te doen, met een gemiddelde van 12 nachten per maand, op instructies van uw supervisor. Spontaan heeft u niets gezegd over nachtdiensten. U gevraagd of u ook 's avonds diende te koken, antwoordde u dat u enkel 's middags moest koken omdat in de avond iedereen naar huis ging. U verklaart zelfs expliciet dat het verboden was om in de avond op het werk te blijven (CG p.8). Er is duidelijk sprake van een supervisor, doch wanneer u wordt gevraagd naar de tussentijdse evaluatie, stelt u dat er iemand van Kabul kwam om u te evalueren. U kent niet de naam van deze persoon (CG p. 13). Het is toch opmerkelijk dat u zou worden beoordeeld op uw werk door iemand vanuit Kabul, en niet door een supervisor van het bureau van Jalalabad. De discrepantie tussen deze bepaling in uw contract en uw verklaringen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel.

Aangaande de werkdocumenten die u neerlegt, dient verder nog te worden opgemerkt dat deze zijn opgemaakt voor F.(...) A.(...) MCID # 1798/ 935880 waarbij de laatste zes cijfers hoogst waarschijnlijk verwijzen naar het Taskara-nummer. Echter, het nummer op uw taskara stemt hiermee niet overeen.

Hieruit volgt dat er ook onvoldoende geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met de Taliban, die u wensten te rekruteren om gif in het eten van de NGO-medewerkers te doen (CG p.5).

Ook de aangehaalde problemen op zich, noch los van het ingeroepen profiel, overtuigen onvoldoende. U heeft geen idee hoe de Taliban aan uw contactgegevens zijn gekomen. U gevraagd of het in uw dorp geweten was waar u werkte, verklaart u dat u aan de vrienden waarmee u cricket speelde, verteld had dat u als kok werkte in de stad (CG p.12-13). Echter, het is weinig aannemelijk dat u openlijk zou vertellen dat u werkte voor een buitenlandse NGO. Immers, u zou toch van bij aanvang door de directeur erop gewezen zijn dat de job veiligheidsrisico's kan opleveren (CG p.11 en p.13). Bovendien bent u voldoende op de hoogte, dat de Taliban overal spionnen hebben (CG p.11 en p.12). Dat de Taliban al na zes maanden op de hoogte zouden zijn van uw job is wel heel snel. Dat ze u bij een eerste contactname al direct met de dood zouden bedreigen en u de instructie meegaven dat ze u in de buurt van uw werk het gif zouden overhandigen indien u akkoord zou gaan (CG p.10), is opvallend, temeer daar u verklaart dat het bureau van de NGO vlakbij het hoofdpolitiebureau gelegen is (CG p.9). Het is ook weinig begrijpelijk dat de Taliban enerzijds van u verwachten dat u het personeel van Mercy Corps zou vergiftigen en anderzijds dat ze u zouden willen inzetten om informatie te krijgen over de bezoeken van buitenlanders (CG p.10), die sporadisch op bezoek kwamen (CG p.9).

Dit nog terzijde gelaten is het merkwaardig én onvoldoende geloofwaardig dat u niemand op de hoogte heeft

gebracht van deze bedreiging (CG p. 11 en p. 13-14). Aangezien niet alleen uw veiligheid was bedreigd, maar deze van een hele groep mensen, is het toch aan te nemen, dat er binnen een NGO zoals Mercy Corps, met een hele lange geschiedenis in Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het dossier), het een of andere protocol bestaat over hoe te handelen in een dergelijke situatie. U hiernaar gevraagd, verklaart u enkel dat de directeur bij uw aanwerving zou gezegd hebben, dat er zich problemen kunnen voordoen, maar dat hierover niet mocht worden gesproken op het werk om de andere werknemers niet te verontrusten (CG p.11). U erop gewezen dat dit wel aannemelijk is, maar dat u toch in een dergelijk geval melding zou moeten kunnen maken bij de directeur zelf, verklaart u dat dit niet het geval is. Dit valt ernstig te betwijfelen. Immers Mercy Corps is één van de NGO's die opgeroepen hebben tot het beveiligen van NGO's, na de dodelijke aanval van 23 januari 2018 op het kantoor van "Save The

Children“ te Jalalabad (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U verklaart ook dat het er toch allemaal niet toe doet, dat uw veiligheid buiten het werk toch niet kon worden gegarandeerd (CG p.13). Het gaat hier echter niet enkel over uw persoonlijke veiligheid, maar over deze van een hele groep mensen.

Het is ook heel bevreemdend dat u over dit probleem ook niet heeft gesproken met de vriend van uw vader, die zich borg had gesteld voor u (CG p.11). In de context van Afghanistan, kan men aannemen dat het voor deze persoon een belangrijk gezichtsverlies is, wanneer u plots zonder enige verwittiging uw job in de steek laat. U heeft er geen idee van of er tussen deze persoon en uw vader enig contact is geweest en/of uw werkgever vragen heeft gesteld bij uw plotse verdwijning (CGp.14). dit is weinig geloofwaardig.

Uit het bovenstaande volgt dat u uw vluchtrelaas onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

Bovendien klopt ook de timing van uw relaas niet voldoende. Zo verklaarde u dat u de job had gekregen op 01 januari 2019, dat u op 09 juni 2019 problemen heeft gekregen met de Taliban, wat ertoe leidde dat u uw land verliet op 16 juni 2019.

Echter, u stelt eveneens dat ten tijde van uw vertrek, Hazrat Khan Khaksar de district gouverneur van Rodat was. Uit informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat deze persoon op 30 september 2018 vervangen werd door Nasim Shinwari, van wie u nooit heeft gehoord. Deze persoon wordt ook in 2019 nog genoemd als districtsgouverneur (CG p.6). Hazrat Khan Khaksar daarentegen was al zeker in 2019 hoofd van het district Pachir Agam. Indien u dus werkelijk Afghanistan heeft verlaten toen Khaksar nog wolesswal was, kan u onmogelijk gewerkt hebben in Jalalabad van januari tot juni 2019.

Uit het bovenstaande volgt dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te hebben op ernstig schade zoals omschreven in Art. 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aangaande uw recente herkomst uit Rodat zijn er doorheen het persoonlijk onderhoud twijfels gerezen over uw verklaring dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan, uw thuis had in Baro, waar momenteel nog uw ouders, vrouw en kinderen, alsook uw zussen verblijven. Bovenstaand werd al gewezen op het feit dat het door u genoemde districtshoofd Khaksar in september 2018 vervangen werd en u de naam van de nieuwe “wolesswal” nooit gehoord had. U werd erop gewezen dat er u toch pertinente vragen worden gesteld over uw district, maar dat bij gebrek aan antwoorden de indruk is gewekt dat u niet genoeg weet over bepaalde zaken (CG p.7), wat uiteindelijk leidde tot de vraag of u niet al een tijdje weg was uit Rodat en in Jalalabad zelf woonde (p.15).

U werd bevraagd over verschillende pertinente incidenten in Rodat, met name in je eigen regio. Zo blijkt uit informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) dat er in juni 2017 een grote brand woedde die in uw eigen regio Baro, een zestigtal huizen vernielde. De brand was overgeslagen van de regio Trilli in district Kot naar Rodat met name in Trilli, waar uw schoonouders wonen, en Baro, waar uw familie zou wonen. Echter, over deze brand heeft u geen weet (CG p.4 en p.14), wat opvallend is.

In oktober 2017 was er in Shahidano tevens een operatie tegen een bommenlegger van Daesh, waarbij verscheidene burgers zijn gedood, wat heeft geleid tot een opmerkelijk burgerprotest in Shahidano (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U heeft hierover geen informatie (CG p.7). Er werd verwezen naar verschillende incidenten in moskeeën en het vermoorden van imams (CG p. 6). U stelt hierover geen informatie te hebben, omdat het volgens u in Hesarak is gebeurd. Uit uw reactie bij de vraag waar de Hesarak moskee in Rodat is gelegen (CG p.7), blijkt dat u verwijst naar het district Hesarak en niet zozeer naar het dorp Hesarak in district Rodat waar dit incident gebeurde in 2016 (zie

informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U de namen genoemd van twee vermoorde imams resp. Qari Hijratullah in 2017 en Maulawi Hidayatullah Madani in mei 2019 (zie toegevoegde informatie), heeft u van deze personen nooit gehoord (CG p.6).

Over de wisseling van districtsgouverneur bent u niet op de hoogte, zoals bovenstaand aangetoond. U gevraagd naar de politiechef van uw district, noemt u Abdul Matin (CG p.6). Via internetonderzoek werd geen referentie gevonden naar een politiechef met die naam, wel een rechter die in Jalalabad in 2015 werd vermoord (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Er werd u de naam genoemd van een "chief justice", namelijk Syed Yousuf Halim afkomstig van Rodat, wiens 90-jarige vader werd ontvoerd in 2016, maar de naam zegt u niets (CG p. 6).

U gevraagd naar de "uprising" in Rodat, heeft u hier wel weet van en situeert u dit ook correct in de tijd, namelijk drie jaar geleden, 2017 (CG p. 5-6). U gevraagd naar commandanten die leiding geven aan het gewapende burgerprotest, noemt u een zekere Commandant Banares en zijn voorganger Freidoun. Over hen werd geen referentie gevonden in de media. U gevraagd of u ooit hoorde van Zia Ul Rahman, ontkent u dit. Deze persoon was een commandant van de burgeropstand en werd gedood in maart 2019 (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

U erop gewezen dat u van veel van de u genoemde incidenten niet op de hoogte bent (CG p. 7), stelt u dat u in het eigen dorp woonde en dat u daarom niet zoveel kan vertellen over het district-centrum. Hierbij dient toch te worden opgemerkt dat uw regio Baro niet ver van het districtscentrum gelegen is (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U vervolgens gevraagd naar incidenten in Baro, verhaalt u over incidenten van zes jaar en elf jaar geleden (CG p.7), wat mag verbazen, gezien de talrijke recente incidenten die zich in uw regio hebben voorgedaan, is het bevreemdend dat u naar een incident van elf jaar geleden verwijst. U verwijst vervolgens naar een zware aanslag in Najeef Zaraf(b) park dat in Baro zou gelegen zijn. U verwijst echter wellicht naar één van de zware aanslagen die in Jalalabad gebeurden, hetzij aan de luchthaven, hetzij in het centrum van de stad, waar er ook een Najeef Zarab markt is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verwijst ook naar een verantwoordelijke voor de veiligheid, Mukhtar Patcha (CGp.7), doch er werden geen referenties gevonden naar deze persoon. Opvallend is ook dat u geen weet heeft van de aanslag in Jalalabad op de kantoren van de NGO Save The Children in januari 2018 (CG p.9). U gevraagd naar het grondconflict in Surkh Dewal (CG p.15) komen w verklaringen niet overeen met de objectieve informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier). Volgens u was het probleem met Najib Zaraf, en werd het probleem opgelost. Uit de info blijkt echter dat het probleem in januari 2019 nog heel actueel was. U gevraagd naar de protesten in verband met het aanhechten van Rodat aan het 9de politiedistrict van Jalalabad (CG p.14), bent u evenmin op de hoogte (zie toegevoegde informatie).

Uit het bovenstaande blijkt dat er ernstige twijfels zijn over uw recente herkomst uit Rodat. U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gewezen op het feit dat het geven van correcte informatie en het vertellen van de waarheid belangrijk is om een juiste inschatting te kunnen maken van uw vrees bij terugkeer. U werd een eerste keer geconfronteerd met het feit dat u niet op de hoogte lijkt van pertinente en recente gebeurtenissen uit uw district (CG p.7). U kreeg de gelegenheid om zelf gebeurtenissen aan te brengen inzake uw recente herkomst. Hierbij bleef u echter in gebreken, waardoor de indruk werd gewekt dat u al langer in Jalalabad of elders zou hebben verbleven, wat u ontkende.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23

augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Gezien uw recente herkomst wordt betwijfeld, u hiermee werd geconfronteerd, doch u niet afweek van uw verklaring, geeft u o.i. onvoldoende zicht op uw verblijfsplaats(en) voor uw komst naar België.

Aangaande de subsidiaire bescherming overeenkomstig Art. 48/4 § 2 , c van de Vreemdelingenwet moet het volgende worden opgemerkt dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit nangarhar, district Rodat, noch dat u daar geboren en een zekere tijd woonachtig bent geweest. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan security situation 2019.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan%20security%20situation%202019.pdf)), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis-december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op

<https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 30/06/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen op en geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CG p.7 en p.15). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband (CG p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in district Rodat/ provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

Tot slot, kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande conclusies niet wijzigen. Ten eerste betreft het kopieën. Uw taskara en deze van uw vader zijn een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier verder niet ter discussie staat. De kopieën van de neergelegde werkdocumenten werden bovenstaand al voldoende besproken.

Hierbij dient ook nog te worden opgemerkt dat in Afghanistan gelijk welk document kan worden verkregen tegen betaling, hetzij door corruptie en/of op de zwarte markt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Afghaanse documenten hebben dan ook weinig bewijswaarde en zijn enkel van belang wanneer ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen wat i.c. onvoldoende het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, §2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950 (EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/6, § 5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“(…)Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een risico op vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in bovenstaande Conventie, zijnde een gegronde persoonlijke vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U stelt een vrees te hebben vanwege de Taliban omwille van uw beroepsactiviteit als kok bij de NGO Mercy Corps, een door buitenlanders gefinancierde NGO. Om dit te staven legt u kopieën neer van uw arbeidscontract, een tussentijdse evaluatie en een badge. De originele stukken liggen volgens uw

verklaring op het werk (CG p.9). Het is bevreemdend dat uw badge op het werk zou liggen, aangezien u deze toch nodig had om toegang te krijgen. U verbleef niet op uw werkplaats, maar huurde een kamer in de buurt. U zou dus normaal gezien in het bezit van uw originele badge moeten zijn, tenzij u deze zou hebben afgegeven, wat niet overeenstemt met uw verklaring dat u zonder meer, zonder iemand te verwittigen, uw werk en het land verlaten heeft (CG p.11).

Verder dient ook te worden opgemerkt dat uw verklaring aangaande uw profiel, namelijk een kok voor Mercy Corps, onvoldoende overtuigt. Immers, uit gelijkaardige vacatures voor deze functie bij de genoemde organisatie i.c. voor de provincie Balk en Kabul, blijkt dat er naast een voldoende kennis van het Dari, alsook schrijf-en leesvaardigheden, een ervaring van twee tot drie jaar in de NGO –wereld wordt verwacht (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Hierbij dient te worden vastgesteld dat u aan dit laatste criterium al zeker niet beantwoordt. Immers, u gevraagd naar uw werkervaring vóór u aan de job als kok begon, verklaart u dat uw vader een chauffeur is en u als conducteur met hem meewerkte (CGp.9). U had geen eerdere ervaring binnen een NGO, noch had u eerdere werkervaring als kok; het koken had u thuis van uw vader geleerd (CG p.9). Aangezien u diende te koken voor een team van 25 medewerkers, is het opvallend dat u zonder enige professionele ervaring in deze als kok zou zijn aangenomen. In de als voorbeeld genomen vacatures voor een kok bij Mercy Corps, staat bovendien dat u drie referenties diende aan te geven en dat er per mail diende te worden gesolliciteerd naar het hoofdbureau te Kabul. U geeft geen blijk dat u een dergelijke procedure heeft gedaan, noch stemt uw profiel voldoende overeen.

U gevraagd hoe u aan deze job bent geraakt, verklaart u dat dit gebeurde met de hulp van een vriend van je vader die in de administratie werkt van het bureau in Jalalabad. Zijn precieze functie kent u niet. Het is algemeen geweten dat cliëntisme in Afghanistan een grote rol speelt bij het verkrijgen van een job. Echter, dat iemand die voor de administratie werkt, zoals de vriend van uw vader (CG p.7), een dergelijke invloed zou kunnen aanwenden binnen een grote NGO zoals Mercy Corps, is onvoldoende overtuigend. De vacatures verschijnen online op websites die de vacatures van verscheidene NGO's publiceren waarbij men kan verwachten dat er zich meerdere kandidaten presenteren, gezien de nood aan jobs in Afghanistan. Dat u, zonder enige ervaring, de job van kok heeft gekregen is weinig aannemelijk.

Opvallend is ook dat er in het contract vermeld staat dat u nachtshiften diende te doen, met een gemiddelde van 12 nachten per maand, op instructies van uw supervisor. Spontaan heeft u niets gezegd over nachtdiensten. U gevraagd of u ook 's avonds diende te koken, antwoordde u dat u enkel 's middags moest koken omdat in de avond iedereen naar huis ging. U verklaart zelfs expliciet dat het verboden was om in de avond op het werk te blijven (CG p.8). (...) De discrepantie tussen deze bepaling in uw contract en uw verklaringen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel.

(...)

Hieruit volgt dat er ook onvoldoende geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met de Taliban, die u wensten te rekruteren om gif in het eten van de NGO-medewerkers te doen (CG p.5).

Ook de aangehaalde problemen op zich, noch los van het ingeroepen profiel, overtuigen onvoldoende. U heeft geen idee hoe de Taliban aan uw contactgegevens zijn gekomen. U gevraagd of het in uw dorp geweten was waar u werkte, verklaart u dat u aan de vrienden waarmee u cricket speelde, verteld had dat u als kok werkte in de stad (CG p.12-13). Echter, het is weinig aannemelijk dat u openlijk zou vertellen dat u werkte voor een buitenlandse NGO. Immers, u zou toch van bij aanvang door de directeur erop gewezen zijn dat de job veiligheidsrisico's kan opleveren (CG p.11 en p.13). Bovendien bent u voldoende op de hoogte, dat de Taliban overal spionnen hebben (CG p.11 en p.12). Dat de Taliban al na zes maanden op de hoogte zouden zijn van uw job is wel heel snel. Dat ze u bij een eerste contactname al direct met de dood zouden bedreigen en u de instructie meegaven dat ze u in de buurt van uw werk het gif zouden overhandigen indien u akkoord zou gaan (CG p.10), is opvallend, temeer daar u verklaart dat het bureau van de NGO vlakbij het hoofdpolitiebureau gelegen is (CG p.9). Het is ook weinig begrijpelijk dat de Taliban enerzijds van u verwachten dat u het personeel van Mercy Corps zou vergiftigen en anderzijds dat ze u zouden willen inzetten om informatie te krijgen over de bezoeken van buitenlanders (CG p.10), die sporadisch op bezoek kwamen (CG p.9).

Dit nog terzijde gelaten is het merkwaardig én onvoldoende geloofwaardig dat u niemand op de hoogte heeft

gebracht van deze bedreiging (CG p. 11 en p. 13-14). Aangezien niet alleen uw veiligheid was bedreigd, maar deze van een hele groep mensen, is het toch aan te nemen, dat er binnen een NGO zoals Mercy Corps, met een hele lange geschiedenis in Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het dossier), het een of andere protocol bestaat over hoe te handelen in een dergelijke situatie. U hiernaar gevraagd, verklaart u enkel dat de directeur bij uw aanwerving zou gezegd hebben, dat er zich problemen kunnen voordoen, maar dat hierover niet mocht worden gesproken op het werk om de andere werknemers niet te verontrusten (CG p.11). U erop gewezen dat dit wel aannemelijk is, maar dat u toch in een dergelijk geval melding zou moeten kunnen maken bij de directeur zelf, verklaart u dat dit niet het geval is. Dit valt ernstig te betwijfelen. Immers Mercy Corps is één van de NGO's die opgeroepen hebben tot het beveiligen van NGO's, na de dodelijke aanval van 23 januari 2018 op het kantoor van "Save The Children" te Jalalabad (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U verklaart ook dat het er toch allemaal niet toe doet, dat uw veiligheid buiten het werk toch niet kon worden gegarandeerd (CG p.13). Het gaat hier echter niet enkel over uw persoonlijke veiligheid, maar over deze van een hele groep mensen.

(...)

Uit het bovenstaande volgt dat u uw vluchtrelaas onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

Bovendien klopt ook de timing van uw relaas niet voldoende. Zo verklaarde u dat u de job had gekregen op 01 januari 2019, dat u op 09 juni 2019 problemen heeft gekregen met de Taliban, wat ertoe leidde dat u uw land verliet op 16 juni 2019.

Echter, u stelt eveneens dat ten tijde van uw vertrek, Hazrat Khan Khaksar de district gouverneur van Rodat was. Uit informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat deze persoon op 30 september 2018 vervangen werd door Nasim Shinwari, van wie u nooit heeft gehoord. Deze persoon wordt ook in 2019 nog genoemd als districtsgouverneur (CG p.6). Hazrat Khan Khaksar daarentegen was al zeker in 2019 hoofd van het district Pachir Agam. Indien u dus werkelijk Afghanistan heeft verlaten toen Khaksar nog woelwals was, kan u onmogelijk gewerkt hebben in Jalalabad van januari tot juni 2019.

Uit het bovenstaande volgt dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te hebben op ernstig schade zoals omschreven in Art. 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet.(...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft de vaststellingen omtrent zijn werkbadge legt verzoeker uit dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud gesproken heeft over "een werkplaats" en stelt nu dat de kamer die hij heeft gehuurd deel uitmaakt van deze werkplaats omdat hij de kamer heeft gehuurd om in de NGO te gaan werken. Deze verklaringen vinden geen feitelijke grondslag in het administratief dossier. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gevraagd waar de originelen liggen van de documenten die hij heeft bezorgd. Hij antwoordde toen dat ze op de werkplaats liggen en stelde hierbij uitdrukkelijk dat ze hem de originelen niet hebben bezorgd en hij enkel de fotokopieën heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Redelijkerwijze kan wel degelijk verwacht worden dat verzoeker in het bezit is van zijn originele werkbadge gezien verzoeker deze nodig had om toegang te krijgen tot zijn werkplaats. Verzoekers verweer in het verzoekschrift is dan ook niet meer dan een gekunstelde post-factum bewering om zijn verklaringen plausibel te laten overkomen en overtuigt in dit opzicht dan ook geenszins.

Verzoeker werpt op dat de commissaris-generaal zich voor de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande het profiel van verzoeker op een *gelijkaardige* vacature heeft gebaseerd wat niet betekent dat deze overeenstemt met de vacature die gepubliceerd werd voor de functie van kok van verzoeker. Deze argumentatie weerlegt noch verschoont de voormelde vaststellingen. Verzoeker brengt geen enkel concreet argument voor waaruit blijkt dat de vacature waarvoor hij gesolliciteerd heeft anders zou zijn geweest. De commissaris-generaal baseerde zich voor de vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande op twee vacatures voor de functie van kok voor de Mercy Corps in de provincie Kabul en Balkh. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen acht ook de Raad het geenszins onredelijk om aan te nemen dat, gelet op het feit dat het gaat om eenzelfde functie, voor dezelfde NGO, in hetzelfde land, de vacature voor de functie die verzoeker zou hebben

bekleed gelijkaardige vereisten stelt, zodat met reden in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker niet voldoet aan de vooropgestelde vereisten van werkervaring binnen de omgeving van een NGO. De door verzoeker in zijn verzoekschrift bijgebrachte vacature voor kok in Nigeria, waarin andere criteria voor de functie worden vooropgesteld, doet aan het voormelde geen afbreuk. Het is immers niet onredelijk dat de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op gelijkaardige vacatures voor de functie van kok binnen de NGO Mercy Corps in Afghanistan om een aantal vaststellingen te doen die wijzen op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wat zijn functie als kok betreft.

Eveneens blijkt dat verzoeker in het geheel geen werkervaring als kok had en dat hij niet de in de vacatures beschreven procedue heeft gevolgd om te solliciteren. Wat verzoekers uitleg betreft dat er geen professionele ervaring nodig is om voor een groep van 25 personen te koken gezien Mercy Corps een uitgeruste keuken had, beperkt hij zich tot deze loutere bewering zonder hiervoor een valabele verklaring voor te geven. Verzoeker licht niet toe op welke wijze het gegeven dat Mercy Corps over een uitgeruste keuken beschikte het aannemelijk zou maken dat verzoeker, zonder enige ervaring, de job als kok zou hebben gekregen. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker, zonder enige ervaring als kok, zonder meer de job zou hebben gekregen en dit enkel en alleen omdat een vriend van zijn vader diens invloed heeft aangewend om verzoeker aan deze job te helpen. Het weergeven van een definitie van cliëntisme kan evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen van de betreden beslissing.

Ook met het hypothetische verweer dat er waarschijnlijk een referentie naar nachtshiften in zijn contract staat omdat dit een standaardcontract is, verschoont noch verklaart verzoeker de vaststelling niet dat hij zelf verklaard heeft nooit 's avonds te hebben moeten werken terwijl in het neergelegde contract vermeld staat dat van de betrokkene verwacht wordt dat hij ook nachtshiften doet met naar verwachting gemiddeld 12 nachtshiften per maand. Bovendien, daargelaten het feit of verzoeker al dan niet effectief 's nachts heeft gewerkt, dan nog stemmen verzoekers verklaringen als zou het verboden zijn om 's avonds te werken niet overeen met de inhoud van het contract waarin expliciet gewezen wordt op de vereiste van het doen van nachtshiften. Gezien er wel degelijk aan nachtwerk wordt gedaan, zo blijkt uit het contract, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker hiervan op de hoogte is, zo zijn verklaringen als kok te hebben gewerkt op de waarheid berusten.

De Raad acht het verder eveneens niet aannemelijk dat verzoeker zonder meer aan zijn vrienden heeft meegedeeld dat hij werkzaam is voor een buitenlandse NGO, terwijl hij zich bewust was van het gegeven dat de taliban overal spionnen had. Gezien verzoeker van bij de aanvang door zijn directeur erop gewezen werd dat zijn job veiligheidsrisico's inhield, is het dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker zo openlijk over zijn job zou verteld hebben in zijn dorp.

Het enkele gegeven dat de taliban door spionnen aan zijn contactgegevens zouden zijn gekomen onder verwijzing naar een EASO-rapport, doet hier geen afbreuk aan.

Ook is het de Raad niet duidelijk op welke wijze het eerder warrige verweer *“Tegelijkertijd is verwerende partij verbaasd dat trots de overal spionnen van de Taliban, de verzoeker aan zijn vrienden in het dorp over zijn nieuwe job heeft verteld. Verwerende partij kan niet, enerzijds het bestaan van spionnen gebruiken om het verhaal van de verzoeker ondervragen - de vertellen aan vrienden in het dorp; en anderzijds deze gebeurtenis niet aannemen voor de vraag hoe ze aan zijn gegevens gekomen zijn.”* zijn verklaringen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Daarnaast acht de Raad het niet geloofwaardig dat verzoeker niemand op de hoogte zou hebben gebracht van de bedreigingen die hij zou hebben ontvangen. Redelijkerwijze kan van verzoeker worden verwacht dat hij in de gegeven omstandigheden op zijn minst zijn werkgever in vertrouwen zou hebben genomen en hem op de hoogte zou hebben gesteld van de bedreigingen en de daaruit volgende risico's te meer dit een implicatie heeft op de gehele NGO. Het gegeven dat de taliban overal spionnen zou hebben, is ook niet afdoende om deze vaststelling te verklaren. Evenmin kan de louter hypothetische stelling dat het mogelijk is dat verzoeker niet geïnformeerd was over het veiligheidsprotocol hier volstaan. Het argument dat het bevel om met niemand over persoonlijke problemen te praten gericht was op persoonlijke problemen zoals familieproblemen of een geschil op het werk, niet verklaren dat verzoeker zijn werkgever niet op de hoogte bracht van feiten die, indien zij daadwerkelijk op waarheid berusten, een grote impact hebben op de dagelijkse werking van de NGO en het leven van een grote groep mensen.

De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige zijn verklaringen herhaalt, doch hiermee kan hij geen afbreuk doen aan de voormelde concrete en pertinente vaststellingen die leiden tot de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden profiel als kok en de feiten die zich in die hoedanigheid zouden hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De Raad kan echter geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“(…)Aangaande uw recente herkomst uit Rodat zijn er doorheen het persoonlijk onderhoud twijfels gerezen over uw verklaring dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan, uw thuis had in Baro, waar momenteel nog uw ouders, vrouw en kinderen, alsook uw zussen verblijven. Bovenstaand werd al gewezen op het feit dat het door u genoemde districtshoofd Khaksar in september 2018 vervangen werd en u de naam van de nieuwe “woleswal” nooit gehoord had. U werd erop gewezen dat er u toch pertinente vragen worden gesteld over uw district, maar dat bij gebrek aan antwoorden de indruk is gewekt dat u niet genoeg weet over bepaalde zaken (CG p.7), wat uiteindelijk leidde tot de vraag of u niet al een tijdje weg was uit Rodat en in Jalalabad zelf woonde (p.15).

U werd bevraagd over verschillende pertinente incidenten in Rodat, met name in je eigen regio. Zo blijkt uit informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) dat er in juni 2017 een grote brand woedde die in uw eigen regio Baro, een zestigtal huizen vernielde. De brand was overgeslagen van de regio Trilli in district Kot naar Rodat met name in Trilli, waar uw schoonouders wonen, en Baro, waar uw familie zou wonen. Echter, over deze brand heeft u geen weet (CG p.4 en p.14), wat opvallend is.

In oktober 2017 was er in Shahidano tevens een operatie tegen een bommenlegger van Daesh, waarbij verscheidene burgers zijn gedood, wat heeft geleid tot een opmerkelijk burgerprotest in Shahidano (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U heeft hierover geen informatie (CG p.7). Er werd verwezen naar verschillende incidenten in moskeeën en het vermoorden van imams (CG p. 6). U stelt hierover geen informatie te hebben, omdat het volgens u in Hesarak is gebeurd. Uit uw reactie bij de vraag waar de Hesarak moskee in Rodat is gelegen (CG p.7), blijkt dat u verwijst naar het district Hesarak en niet zozeer naar het dorp Hesarak in district Rodat waar dit incident gebeurde in 2016 (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U de namen genoemd van twee vermoorde imams resp. Qari Hijratullah in 2017 en Maulawi Hidayatullah Madani in mei 2019 (zie toegevoegde informatie), heeft u van deze personen nooit gehoord (CG p.6).

Over de wisseling van districtsgouverneur bent u niet op de hoogte, zoals bovenstaand aangetoond. U gevraagd naar de politiechef van uw district, noemt u Abdul Matin (CG p.6). Via internetonderzoek werd geen referentie gevonden naar een politiechef met die naam, wel een rechter die in Jalalabad in 2015 werd vermoord (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Er werd u de naam genoemd van een “chief justice”, namelijk Syed Yousuf Halim afkomstig van Rodat, wiens 90-jarige vader werd ontvoerd in 2016, maar de naam zegt u niets (CG p. 6).

U gevraagd naar de “uprising” in Rodat, heeft u hier wel weet van en situeert u dit ook correct in de tijd, namelijk drie jaar geleden, 2017 (CG p. 5-6). U gevraagd naar commandanten die leiding geven aan het gewapende burgerprotest, noemt u een zekere Commandant Banares en zijn voorganger Freidoun. Over hen werd geen referentie gevonden in de media. U gevraagd of u ooit hoorde van Zia Ul Rahman,

ontkent u dit. Deze persoon was een commandant van de burgeropstand en werd gedood in maart 2019 (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

U erop gewezen dat u van veel van de u genoemde incidenten niet op de hoogte bent (CG p. 7), stelt u dat u in het eigen dorp woonde en dat u daarom niet zoveel kan vertellen over het district-centrum. Hierbij dient toch te worden opgemerkt dat uw regio Baro niet ver van het districtscentrum gelegen is (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U vervolgens gevraagd naar incidenten in Baro, verhaalt u over incidenten van zes jaar en elf jaar geleden (CG p.7), wat mag verbazen, gezien de talrijke recente incidenten die zich in uw regio hebben voorgedaan, is het bevreemdend dat u naar een incident van elf jaar geleden verwijst. U verwijst vervolgens naar een zware aanslag in Najeeb Zaraf(b) park dat in Baro zou gelegen zijn. U verwijst echter wellicht naar één van de zware aanslagen die in Jalalabad gebeurden, hetzij aan de luchthaven, hetzij in het centrum van de stad, waar er ook een Najeeb Zarab markt is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verwijst ook naar een verantwoordelijke voor de veiligheid, Mukhtar Patcha (CGp.7), doch er werden geen referenties gevonden naar deze persoon. Opvallend is ook dat u geen weet heeft van de aanslag in Jalalabad op de kantoren van de NGO Save The Children in januari 2018 (CG p.9). U gevraagd naar het grondconflict in Surkh Dewal (CG p.15) komen w verklaringen niet overeen met de objectieve informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier). Volgens u was het probleem met Najib Zaraf, en werd het probleem opgelost. Uit de info blijkt echter dat het probleem in januari 2019 nog heel actueel was. U gevraagd naar de protesten in verband met het aanhechten van Rodat aan het 9de politiedistrict van Jalalabad (CG p.14), bent u evenmin op de hoogte (zie toegevoegde informatie).

Uit het bovenstaande blijkt dat er ernstige twijfels zijn over uw recente herkomst uit Rodat. U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gewezen op het feit dat het geven van correcte informatie en het vertellen van de waarheid belangrijk is om een juiste inschatting te kunnen maken van uw vrees bij terugkeer. U werd een eerste keer geconfronteerd met het feit dat u niet op de hoogte lijkt van pertinente en recente gebeurtenissen uit uw district (CG p.7). U kreeg de gelegenheid om zelf gebeurtenissen aan te brengen inzake uw recente herkomst. Hierbij bleef u echter in gebreken, waardoor de indruk werd gewekt dat u al langer in Jalalabad of elders zou hebben verbleven, wat u ontkende(...)"

Verzoeker haalt aan dat hij ervan overtuigd blijft dat Hazrat Khan Khaskar gouverneur van Rodat was en dat hij door Dr. Isa Khan Zwak werd vervangen maar dat hij zich mogelijk hieromtrent vergist heeft, dat branden gebruikelijk zijn in het zuiden en zuidoost Aziatische landen en dat gezien de onzekere veiligheidssituatie in Afghanistan, het zeer waarschijnlijk is dat verzoeker zich de brand in de regio van Rodat niet herinnert te meer deze geen slachtoffers heeft gemaakt, dat het aantal incidenten zeer hoog is in Afghanistan waardoor het niet te verwachten valt dat hij alles zou kennen over wat er gebeurde in de regio en dat er geen rekening werd gehouden met zijn scholingsgraad.

Aangezien verzoeker verklaart tot aan zijn vertrek steeds in hetzelfde dorp, Baro, district Rodat, provincie Nangarhar te hebben gewoond, kan van hem de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij er is opgegroeid en er verbleven heeft tot in juni 2019. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle recente maatschappelijke en socio-politieke aspecten van zijn herkomstregio een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan nauwgezet kan toelichten.

Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden om de commissaris-generaal te overtuigen van zijn recente herkomst uit Rodat. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn recente herkomst uit Rodat aannemelijk te maken. Echter, zijn maatschappelijke en socio-politieke kennis van verzoekende partij is echter ontoereikend opdat zijn verklaringen als zou hij tot aan zijn vertrek in het dorp Baro, district Rodat zou hebben verbleven overtuigend zijn. De loutere verwijzing naar onder meer algemene informatie aangaande het feit dat branden gebruikelijk zijn in het Zuiden en zuidoost- Aziatische landen en aangaande het hoog aantal incidenten in Afghanistan in het afgelopen jaar zijn geenszins afdoende om zijn gebrek aan kennis met betrekking tot een grote brand in Baro die heel wat vernieling heeft veroorzaakt en met betrekking tot incidenten die zich in zijn regio hebben voorgedaan in de jaren voorafgaand aan zijn beweerde vertrek uit Baro te verklaren. Met het louter volharden in zijn verklaringen aangaande de gouverneur van het district Rodat weerlegt verzoeker evenmin de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing.

Ook het feit dat verzoeker een beperkte scholing heeft, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over prominente figuren uit zijn regio van herkomst, en de

recente politieke en veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, wat niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden dient men geen toegang te hebben tot bijzondere hulpbronnen en is geen schoolse kennis vereist. Ze gaan immers over de dagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. Bovendien toont verzoeker niet aan dat zijn intellectuele capaciteiten beperkt zouden zijn. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat hij geen moeite had om de gestelde vragen te begrijpen, noch om een antwoord op deze vragen te formuleren.

Overigens werd verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, in weerwil met wat hij voorhoudt, wel degelijk geconfronteerd met zijn gebrekkige kennis aangaande zijn district (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, 15), alsook werd het vermoeden uitgesproken dat hij al langer uit Rodat vertrokken zou zijn dan hij beweert (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Eveneens werd verzoeker erop gewezen dat het geven van correcte informatie en het vertellen van de waarheid belangrijk is om een juiste inschatting te kunnen maken van zijn vrees bij terugkeer. Verzoeker bleef evenwel volharden tot aan zijn vertrek in Baro te hebben gewoond, wat echter, gezien de vaststellingen van de bestreden beslissing, niet geloofwaardig is.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Rodat in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar zijn afkomst uit een onveilig gebied is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

2.5. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.6. De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie doet geen afbreuk aan voormelde concrete vaststellingen.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF